



*Sam sebe 'opljeni' uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik... (Fil 2,7)*

Draga braćo i sestre!

Utjelovljenje Božjega Sina događaj je koji trajno nadahnjuje naš kršćanski život. Zaustavimo se pred veličinom tog otajstva i usmjerimo svoj pogled prema skromnoj i siromašnoj betlehemskejštalici te dopustimo da u našim srcima odzvone riječi apostola Pavla: „On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe 'opljeni' uzevši lik *sluge*, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom...“ (Fil 2, 6-9). Krist nam svojim utjelovljenjem očituje Boga koji, poput Oca, želi biti prisutan u našim životima i darovati nam spasenje i oslobođenje. Za razliku od 'prvog Adama' koji je htio svojom ohološću i pobunom postati jednak Bogu, Krist - za koga ne bijaše mjesta u svratištu - izabire poslušnost i poniznost te nam u svom „poniženju“ i „osiromašenju“ otkriva Božju bit i ljubav prema čovjeku. On uzima lik sluge kako bi se mogao poistovjetiti sa svakim čovjekom te u poslušnosti Očevoj volji očitovati beskrajnu Božju ljubav prema nama. Sâm Bog se osiromašuje da bi obogatio čovjeka. Sebe ponizuje da bi čovjeka uzvisio i pobožanstvenio.

Božićno otajstvo na osobit način pokazuje kako je Bog *blizak svima koji su u nevolji* – siromašnima, osobama koje su ostale bez radnoga mjesta ili mjesecima nisu primile zasluženu plaću za svoj rad, obiteljima koje moraju živjeti s malim primanjima i nalaze se na rubu siromaštva, onima koji strahuju da bi zbog ovrha mogli ostati i bez nužnog krova nad glavom, beskućnicima, ali i onima koji su upali u različite oblike ovisnosti i zarobljenosti. Svima njima Betlehemske Djetete donosi spasenje i oslobođenje, razbijajući okove grijeha i beznađa. Božić nam poručuje da su siromasi dragocjeni u Božjim očima, jer Bog želi da svi ljudi žive puninom života. Postojeći oblici siromaštva stoga samo ukazuju kako je u našem svijetu snažno prisutan grijeh koji je uzrok nepravdama i različitim oblicima ropstva.

S druge strane, primjer priprostih, jednostavnih i siromašnih pastira morao bi biti nadahnuće i nama danas. Iako ne razumješe veličinu Božjeg „osiromašenja“, oni spontano izražavaju solidarnost s Betlehemske Djetetom i daruju mu od srca ono što imaju. Bog na taj način poziva ljude da budu sudionici njegova spasenjskog plana te ih potiče da skrbe jedni za druge, posebno za siromašne. Na osobit način Crkva je pozvana biti sakrament spasenja u svijetu, kvasac koji oplemenjuje naše društvo i kulturu. Stoga dok, s jedne strane, cijenimo hvalevrijedne napore koji se poduzimaju da bi se pobijedilo siromaštvo, s druge strane, svjesni grešne i nesavršene stvarnosti u kojoj živimo, ozbiljno shvaćamo Isusove riječi da su siromašni *povjereni nama* i da ćemo na kraju biti suđeni po toj odgovornosti (usp. *Kompendij socijalnog nauka Crkve*, 183).

Istinska vjera, kako naglašava papa Franjo, nije nikada lagodna i individualistička, već uvijek podrazumijeva duboku želju za promjenom svijeta, prenošenjem vrednota, da iza sebe ostavimo donekle bolji svijet nego što smo ga našli. Svi kršćanski vjernici i sve zajednice pozvani su biti Božje oruđe za oslobođenje i promicanje siromašnih, tako da se oni mogu potpuno uključiti u društvo. To pretpostavlja da moramo biti pozorni i čuti vapaj siromašnoga te mu priteći u pomoć. To je poziv Betlehemske Djeteta upućen svim vjernicima i ljudima

dobre volje. Ujedno je to i zahtjev koji proizlazi iz djelovanja Božje milosti u svakome od nas. Vrijedne i dirljive primjere solidarnosti imali smo prilike susresti i u pomoći nastradalima u ovogodišnjim poplavama na području naše nadbiskupije.

Draga braćo i sestre! Svi smo pozvani na suradnju u uklanjanju strukturnih uzroka siromaštva i u promicanju cjelovitog razvoja siromašnih, kao i na one najjednostavnije svakidašnje geste solidarnosti, kojima odgovaramo na konkretne potrebe koje susrećemo. Uključimo se u proces „stvaranja novog mentaliteta koji razmišlja u terminima zajedništva i prioriteta života svih nad prisvajanjem dobara od strane nekolicine“ (usp. EG 188).

Neka vam je svima, draga braćo i sestre i draga braćo svećenici, blagoslovljen i radostan Božić! Suobličujući se siromašnom Kristu iz ljubavi prema bližnjima, budite istinski svjedoci jednostavnosti života u siromaštvu duha i svjedoci istine da je sve što posjedujemo Božji dar. Na osobit način tu odvažnost molimo za vas, dragi članovi redovničkih zajednica, u ovoj Godini posvećenog života! Neka vaš primjer dragovoljnoga prihvaćanja siromaštva u obliku zavjeta bude istinski znak solidarnosti sa siromašnima i istinskog razumijevanja onoga tko je u potrebi.

U zajedništvu s mons. Marinom Srakićem, nadbiskupom u miru, za sve vas molim blagoslov i mir u novoj 2015. godini.

U Đakovu, o svetkovini Rođenja Gospodinova 2014. godine

✠ Đuro Hranić
nadbiskup metropolit